

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE: Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl. Pentru România și străinătate 4 fl. la an. Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate nu se primesc. Abonamentele se plătesc înainte.		Apare în fiecare Sâmbătă		INSERTIUNILE: Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sînt a se trimite la adresa: „Minerva“ institut tipografic în Orăștie (Szászváros).	
EDITOR AL FOII: Aurel Popovici-Barcianu, director.		PROPRIETATEA Institutului tipografic „Minerva“ în Orăștie.			

Datorii la străini.

Nimic mai primejdios ca ușurătatea cu care poporul nostru a început și el să se arunce în brațele datoriilor, pe la bănci, amăgit de părerea, că nici nu simți, așa de ușor le poți pe rînd plăti și anume pe lângă camete mici de tot. Călăuzit de această credință, face omul sărac un început de datorie, și vede el, când îi vine rîndul să plătească rata, că n'ar fi chiar greu, dar' nici așa ușor nu e, și plătește el cum plătește. Odată însă n'are de unde, și se întîmplă să-i mai cadă și altă lipsă în casă: haid să mai facă un împrumut »mic«, și mai încolo încă unul, și se trezește că numai pentru plătitul cametelor singure, trebuie, când cad cambiile, să vîndă un vițel ori o clae de fîn ori — să mai iee un împrumut! Așa azi, așa mâne, nici nu simte cum în doi-trei ani s'a încurcat, de numai advocații și doba îl mai pot descurca, vînzîndu-i averea pe care a agonisit-o în zeci de ani, pe când nu făcea împrumuturile cele »ușor« de plătit, sau pe care au cîștigat-o părinții lui muncind o viață întreagă.

E trist că oamenii nostri alunecă grozav pe luciul acestei ghieți primejdioase. Și și mai trist, când alunecînd pe ghiață, moșioara bietului Român trece în mîna străinului, care nici nu simte cum ajunge domn și în satul cutare și în celalalt, și pe rînd în întreaga împrejurime. Ear' urmările acestor stări de lucruri sînt apoi din zeci de puncte de vedere negrăit de păgubitoare pentru noi!

Napoleon-cel-mare, a zis odată: »Imi trebuiesc trei lucruri, ca să cuceresc lumea întreagă: 1) bani, 2) bani și 3) bani!«

Și așa este. Ai avere, ușor ai și domnia asupra lumii, mai mari ori mai mici, după-cum îți e dat, din jurul tău.

După poporul nostru se bate toată lumea să fie domn peste el. Ear' un mijloc mai tare pentru a-l putea ține legat, nu este, ca a fi-l rob materialicește. Omul sîrac și necăjit se pleacă înaintea nevoii. Ai isbutit a-ți face dator un sat întreg românesc prin împrumuturile băncii tale străine, ești domn aproape deplin peste el! Când va fi vorba de vre-o mișcare ce 'i-ar face lui, Românului, bine, ear' fie, asupritorului lui, rău, îl vei amenința în toate chipurile că ai să-l stringi în curele cu datoria, și bietul om va trebui, cu inima sîngerată poate de durere, să stee nemișcat, încătușat, rob legat de mîni cu lanțurile de argint a banilor tăi! Pot apoi tot striga bărbații cei cu adevărat binevoitori lui și cu durere de inimă pentru el, că să facă așa și așa: glasul lor va suna în pustie, el nu va putea face nimic și binele ce ar fi să-i urmeze de-ar da ascultare graiului chemător, va întîrzia încă mult ori se va zădărnici de tot!

Aceasta o știu bine și străinii și o știu și oamenii nostri.

În vederea scopului acestuia de a 'și-l încătușa șieși, pe lângă că-l storc ca pe o lămăe, au înființat și înființează străinii în mijlocul poporului nostru în toate orașele, bănci peste bănci, cari se îmbogățesc în măsură în care poporul sărăcește și-și pierde de ce are mai mare lipsă pentru a putea fi neațîrător, averea.

Ear' pentru a împedeca întrucît se poate ori a zădărnici chiar de tot, această nenorocire, bărbați români cu pricepere, s'au pus și ei pe lucru, și alătura de cele străine au întemeiat, cât se poate, bănci românești, nu pentru-ca să 'și-l robească loruși, nici ca din ele să-i dea cîrmă politică poporului, ci ca el să aibă de unde împrumuta și împrumutînd să poată rămînea încolo totuși neațîrător, ele neavînd și nedorind, precum doresc cele străine, să înrîurească, spre

paguba lui, asupra poporului îndatorat, ci lăsîndu-i voe a face cum va crede el de mai folositor pentru sine. Mai departe ca dacă cutare ori cutare va scăpata și averea lui va trebui să cadă în mîna băncii, să nu cadă în a unui străin, ci tot a unui frate.

Durere, oamenii nostri din popor nu înțeleg de loc ori numai foarte puțini acest lucru. Ei aleargă cu miile și se aruncă în brațele băncilor străine și le îngrășă și se fac robi lor!

Ear' așa fiind, unde să te mai miri că străinii de printre noi se țin așa de bine, așa de sus, că nici habar n'au de noi, ca-și-cum ar fi vorbă de un popor de vermi de mătășă, care n'au putere să le facă lor nici o stricăciune, dar' dela care, numai dacă poștești, le poți lua mătășă toată, lăsîndu-l pe el să odihnească pe scîndurile ce din grație 'i-le așterni...

Că așa este ni-o arată starea înfloritoare a băncilor străine de printre noi și faptul că ele mereu și mereu — sporesc.

O pildă. Într'un număr trecut al »Revistei« noi am spus că Nemții și Ungurii din Băița (lângă Deva) întemeiază și ei o bancă. Ea a și fost întemeiată de curînd și eată ce ni-se scrie despre cum îi merge chiar dintru început:

»Nemții și Maghiarii din Băița au înființat o societate de economii și credit. Inteligența română din Băița și jur, mai ales preoțimea, deși a fost în mai multe rînduri rugată să cumpere acțiuni dela ei, aproape întreagă — în urma sfaturilor din „Revista Orăștiei“, s'a reținut de a cumpăra acțiuni, pricepînd scopurile ascunse ale societății, că adevărat pe deoarte se nimicească băncile românești, în-deosebi pe cea din Brad, ear' pe de altă parte ca împrumutînd bani poporului românesc, să-l poată avea îndemînă în felurite vremuri, la alegeri, etc.

»Dintre preoți, un singur preot român se află care a cumpărat acții, preotul din Crăciunești, I. Cosma, care de un timp încoace

e altfel scos din societățile familiare românești, pentru mai multe cuvinte pe cari deocamdată le retac.

»Nu ni-ar supăra aceea, că acest preot 'și-a depus banii la acea societate, și că a cumpărat acții, ci faptul neromânesc cum umblă după popor îndemnîndu-l să ia bani împrumut dela acea societate. Cu aceea îndeamnă poporul mai tare, că zice »că-i bancă românească«, că uite și el are bani în ea! Vinerea fiind tîrg de săptămână se pune în ușa edifiului unde-i banca și povestește la oameni că nu sînt camete mari, decât 6 fl., în fapt însă socotind toate cheltuielile până primește omul banii în mîna, cheltuiește câte 12 fl. 50 cr. după sută! Cei 50 cr. îi dă la unul care le scrie numele pe cambi.

»Poporul, se înțelege, fiind sîrac se bagă dator auzind că nu sînt camete mari, și fiindcă chiar preotul îl îndeamnă! Urmarea este că într'o singură săptămână au încurs mai bine de 2000 de cereri dela poporul românesc! Atragem luarea aminte a preotului și a poporului, de nou, că nu fac bine ce fac! Și dacă preotul numit chiar nu poate trăi fără a-și face de lucru cu străinii, apoi barem să dea poporului pace și se nu-l amăgească, ca să împrumute bani străini! La un anumit Român din Băița 'i au făgădui că-i dau două acțiuni de cînte numai ca să se facă membru la bancă și apoi în schimb să umble să îndemne poporul să ia bani împrumut dela ei. Imbiatul nu a vrut să primească „binefacerea“ lor!«

Cine are urechi de auzit și minte de înțeles, să audă și să înțeleagă! Atât le e de »drag« de noi, că ne-ar băga în sin, cum e zisa, și umblă cu bani chiar să ne cumpere, ca să ne alipim de ei, ca apoi să ne poată avea când li-o fi ori teamă ori lipsă de noi.

Știrea că poporul din Băița și jur în chip așa năvalnic se aruncă în brațele băncii nouă, ne întristează cu atât mai mult, că nu e aci vorbă de un colț de comitat aruncat între munți și locuit de un popor înapoiat, ci tocmai de un dopor de cel mai bun românesc, care de atâtea-ori ni-a dovedit că înțelege ce e bine și ce e rău pentru el și pentru neamul nostru peste tot.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

Teamă.

Am vrut să-ți întîlnesc privirea,
Dar', dragă, mă cuprinsese frica,
Că poate 'n ochiu-ți n'oiu ceti
Nimica.

Și visuri dulci de fericire,
Ce tremură în îndoială,
Sor risipi poate de-a ta
Răceală! —

Și când drăguții ochi de mură
Clipiau senin de mine-aproape
Oftînd plecat-am umede
Pleoape,

Căci, dragă, mă cuprinsese frica
Că poate 'n ochiu-ți n'oiu ceti
Nimica...

Elena din Ardeal.

Concertul dela Alba-Iulia.

Mai mult decât s'a așteptat, s'a avut și dintr'o parte și dintr'alta, la Alba-Iulia, Dumineca trecută seara. Publicul a fost peste așteptare mulțumit de plăcerile ce 'i-lea procurat Reuniunea cea cu bun nume, din Sibiu, ear' Reuniunea a avut public peste așteptare mult și ales.

Deja Duminecă dimineața au început să sosească în număr frumos oaspeți din jur: dimineața cei cu trenul de cătră Zlatna, la amezii cei de pe Murăș din jos, după amezii de pe Murăș din sus, deodată cu »Reuniunea«. Toate otelele s'au umplut, că nu mai erau odăi! Au sosit, deși timpul era foarte învrăjbit, oaspeți veniți anume pentru concert, dela Deva; Batiz, Cluj, Blaj, Hunedoara, Orăștie; Poiana-Techereu, Balșa, Săcărâmb, Lancrăm, Nojag; Zlatna, Șibot, Romoșel, Balomir, Vinerea, Cămpeni, Abrud, Pătrîngeni, Valea-Bulzului, Feneș, Poiana, Păclîșa, Mateș, etc. etc. Îndeosebi însă jurul Albei-Iulia a fost bine reprezentat: aproape toți preoții gr-or. din tract au luat parte.

Seara la 8 sala hotelului »Hungaria« era așa îndesuită de public ales și aproape curat românesc, încât căpitanul orașului a aflat de bine a oprî vinderea mai departe de bilete și întrarea în sală.

Când la oarele 8 corul cu frumoasa cunună de cîntărețe în frunte, s'a arătat pe scenă, publicul a isbucnit în aplause și urale, și o ploaie de buchete mici de flori au căzut

aruncate de public, asupra concertanților! Era mîndru și mișcător acest semn de multă iubire și bucurie, pentru frați și surori veniți din depărtare, între frați și surori adunați aci earăși din depărtare, din toate părțile țînutului. Frumoasa manifestație a baterii cu flori, a fost pusă la cale de harnicul comitet arangiator.

S'a început concertul. Din cele 9 puncte ale programului, 5 erau pentru cor, 1 pentru pian, 3 pentru soli.

Despre producția corului însuși, condus de dl Dima, cine ar putea spune întreg adevărul, în forme care să cuprindă nestîrbite laudele de care e vrednic? Lumină din lumină. Artist desăvîrșit e mîestrul corului: artiști înaintați membrii corului, ear' aceea ce laolaltă, ca cor, prestează, e pururea o arătare a culmilor până la care artiștii și arta pot să se înalțe. Neamul românesc cu drept se felicită că poate numi al seu acest cor și pe conducătorul lui. După fiecare cîntare 'i-se făceau adevărate ovațiuni. Mai multe puncte au trebuit să fie repetate.

La pian s'a produs d-șoara Zina Moga cu piesa »Phantasie-Impromptu« de F. Chopin, și tot d-sa a acompaniat la pian »Cîntecele toscanice« pentru soli și cor mixt. Și într'una și într'alta d-șoara Moga a dovedit o dibăcie ridicată la perfecțiune.

Ca soli s'au produs:

D-șoara Tina Simonescu (sopran) cu două cîntece, unul de Schubert, altul de Mozart, și cîntarea a plăcut foarte mult, avînd d-șoara Simonescu o voce de tot simpatică și destul de voluminoasă.

Dl Dr. Stroia în »Serenadă« prin cîntecul d-sale liniștit și sigur, făcea să-ți pară că într'adevăr simți tăcerea codrului negru, liniștea dormirii florilor, și vezi cum se ridică mîndra lună peste-a nopții feerie... Ear' întrevîntura măiastră a corului, marea farmecul misterios al acestei superbe serenade.

D-na Maria Crișan (sopran) în cele »Trei cîntece«, a arătat și publicului din aceste părți, de ce puteri distînte dispune Reuniunea sibiană. Cîntă cu mult sentiment, mișcîndu-te într'adevăr prin cîntările duioase, (»O inimă n'tristată«), și ear' înșeninîndu-te și făcîndu-te vesel prin cîntările viale (»Știi tu mîndro«). A fost mult și după vrednicie aplaudată.

D-șoara Leniți Cunțanu (alt), în al doilea dintre cîntecele toscanice, a arătat că Reuniunea poate nădăjdui mult dela dezvoltarea puterilor sale tinere încă.

Dl Vasile Popovici a tras asupra sa luarea aminte deja la »O noapte de Maiu«. Toți întrebau cine e solistul cu voce atât de plină, metalică și dulce? Dl Popovici e, negreșit, una din cele dintîi forțe ale Reuniunii și face o foarte bună impresie, că, în cîntare, la dînsul nu se observă nici cea mai mică forțare, nici o obosire. Dacă eu bag seamă că artistului cutare arta lui îi este grea, îl obosește ori chinue chiar, în mine, ascultîndu-l, mai curînd se stîrnește sentimentul de compătîmire față de el, decât de plăcere. Dl Popovici numai de aceea că va trezi sentiment de compătîmire, n'are să se teamă. Cîntă sigur și cu ușurință, ce place foarte, —

De astă-dată el se nu înțelegea oare de e bine ori nu ce face?

Ni-se va zice: »Omul sêrac merge unde poate după ajutor«. Rêu destul dacă cineva așa gândește. Și am înțelege acest fel de a gândi când n'am avea deloc sau numai prea puține bănci *românești*, dar când avem în acest singur comitat 6 bănci românești! Cine are lipsă, împrumute dela acestea, de oriunde, ear' când va fi ajuns se nu mai poată primi dela acestea, atunci trebuie să-și fie un rêuvoitor el însuși, ca să încerce a împrumuta și mai departe! Atunci îi poate fi.

Cine, în urma și numai a acestor socotințe, se mai îndoește că e lucru slab de tot aceea ce oamenii nostri fac, aruncându-se roiu în brațele băncilor străine de printre noi, ținându-le sus pe umeri și hrânindu-le ca ele la rëndul lor numai binele se nu ni-l voiască și se nu ni-l facă?

Dar' mai sânt și alte socotințe încă și mai însemnate, despre cari vom scrie în numărul viitor. Și până atunci însă rugăm pe bunii nostri cetitori să se gândească mult și bine asupra acestor lucruri și să le propoveduiască tuturor, cercând a îndrepta spre bine o pornire ce se întărește prea tare între noi și care la mare rêu ne va duce!

După grațiere. Acum că se știe cine au fost grațiați din privilegiul milleniului unguresc, nu va fi rêu să ne aducem aminte de o faimă pe care „*Tribuna*“ mai nainte vreme o răspândise cu stăruință și cu care băgase multe griji în oameni. E vorbă de d-nii *Eugen Brote* și *Septimiu Albini*, despre cari spunea, mai ales însă despre cel dintâi, că va fi grațiat ca răsplată a vasiunii cu »tradarea«. Grațierile s'au făcut. Despre o grațiere a acestor domni nici vorbă. Ei rămân loviți pentru toată vieța lor de urmările »libertății« ungurești, ca și dl *Aurel C. Popovici*, îngerul din visiune. Am dorî acum să știm dela o foaie ce se pretinde serioasă, și care ca atare și despre contrarii sei numai adevăruri are să vorbească, a fost ea de bună-credință când a răspândit această faimă, ca și multe altele, ori s'a folosit de ea numai ca de o armă neiertată, ca să omoare »hidra«, prin urmare a fost perfidă?

Dacă a făcut-o în bună-credință, atunci e destul ca »Epoca« din București să le spună domnilor de azi dela »*Tribuna*« că Bánffy s'a făcut Român și Brote Ungur, pentru-ca ei s'o creadă, ear' asta e trist destul; dacă însă cu scop de-a produce »impresie« au făcut-o, cu atât mai rêu. Graiul faptelor nu prea e pentru eventualitatea primă, și noi dorim ca asta să iasă la iveală.

deși în recitativul din »Vêrful cu dor« a pățit-o (și la masă) cu un ton, care ar vorbi contra afirmațiunii mele, aceștia însă nu 'i-se poate da însemnătate, fiind numai o întemplantare.

Sântem fericiți că putem vorbi despre o Reuniune românească aici în Ardeal atâta bine, cât se poate despre »*Reuniunea română de muzică din Sibiu*«.

O, de-am avea cât de multe, pe toate terenele, despre care să putem vorbi cu aceeași însuflețire!

După concert a urmat joc plin de veselie până în zori de zi.

Ear' acum ceva despre primirea însași a »Reuniunii« de către frații din Alba-Iulia, după cât am putut afla și vedea.

S'a întocmit un comitet în frunte cu dl protopop *Nicolau Ivan* și dl avocat *Dr. Marciac*, cari au făcut toate pregătirile de lipsă. Întâi au înștiințat de cu vreme la primărie concertul, prin dl *Dr. Marciac*. Primăria — *l-a oprit!* Dl protopop *Ivan* mergând a doua zi a cerut primarului în scris că de ce-l oprește, și a amenințat cu arătare la ministru, nefiind motiv de opreliște. Vêzând primarul că nu-'i glumă, s'a făcut că se mai gândește și rês-gândește și, în zisa Românului, căne-cânește, 'și-a retras opreliștea și a luat la cunoștință ținerea concertului.

Scăpat de această mizerie, comitetul a căutat să încuatiereze pe membri și membrele Reuniunii pe la familiile române, ca să nu fie siliți a sta la hotel. Aci a dat de alte bucurii. Afară de 7 familii, ale d-lor: Ioan Cirlea, Iosif

Congregație comitatensă.

Pe ziua de 30 Iunie st. n. c. la oarele 9 nainte de amiază, e conchemată congreagația de primăvară a comitatului nostru. Se vor pune în desbatere 45 obiecte: 1) publicarea articlilor de lege noi; 2) Ordinațiunile ministeriale ce privesc comitatul (6); 3) Treburi din lăuntru de-ale comitatului (14); 4) Treburi comunale, recursuri, rugări (19); 5) Rescripte de-ale altor comitate către al nostru (4); 6) Propuneri.

O nemernicie.

La sfîrșitul sêptemânei trecute, după-ce încheiasem și trimiseseam foaia noastră, am aflat o veste, care ne-a mirat și înscărbît pe toți, că anume un transport de nu mai puțin ca 685 de Români din părțile Caransebeșului, îndesuiți în 20 de vagoane, au fost duși la Budapesta ca să vadă expoziția, dar' nu atât pentru asta, ci ca să se arate străinilor ce mai sânt pe-acolo, că eată și Românii, deși se face atâta gură că stau departe, iau parte la milleniu și vin răgămente întregi de vîd expoziția millenară! Toc-mai erau mulți gazetari străini în Budapesta, și lor mai ales era să li-se arate acest lucru.

Știrea a sosit pe neașteptate, căci tot lucrul a fost ticluit în ascuns de zbirii stăpînirii, ajutați de câțiva preoți și învățători din Caransebeș și jur, cari 'și-au uitat și de D-zeu și de omenie și de cinstea neamului lor. Firește ca să facă acest lucru contrar hotărîrii și ținutei obștești a Românilor, acei nevrednici au fost bine rêsplătiți, ear' turmei de șubași 'i-s'a plătit drumul și cheltuielile toate. Ei s'au lăsat numai să fie triste figuri de arătare ca cele de lemn la panoramă ori dela comedii

E o rușine aceea ce Românii dela Caransebeș au lăsat să se facă cu dênșii! Cu atât mai vîrtos o rușine, cu cât noi știam că în acele părți avem Români buni, cari aveau de model pe generalul Doda în mijlocul lor, și de multe-ori au dat prea frumoase dovezi de un naționalism înflăcărat și frumos. Cum au putut scăpata acum, cum au putut lunea pe drumul acestui păcat? Ci-că 15 preoți și 15 învățători (laolaltă dau tocmai numărul arginților lui Iuda) au fost căpeteniile, și ei au și mers în fruntea turmei în însași Judapesta! Rușine să le fie și urgia națiunii române să-'i coperă din neam în neam!

Cirlea, architect Mazzuchi, avocat R. Patița, protopop Ivan, Silvestru Moldovan, paroch Rusan, cari toți cu cea mai mare dragoste s'au îmbiat a primi pe câți pot, — celelalte familii române, între cari a alor 5 avocați, s'au spălat pe mâni cu cîr cu mîr, că teacă, că pungă, că unul n'are una, altul alta, ca să poată primi destul de »denn«, și decât să-'i primească și într'un chip nu tocmai deopotrivă cu superlativul dela adiectivul »splendid«, mai bine au lăsat pe unii membri ai »Reuniunii«, să doarmă, cari n'au mai încăput în casă, — în cugna protopopului Ivan! (La hotelule tot era cuprins de lumea adunată).

Dar' treacă-ducă-se și astea, harnicul comitet arangiator n'a stat în loc, nici soarele pe cer, pentru atâta lucru, ci fiecare 'și-a vîzut de treburile sale. Când »Reuniunea« a sosit, la gară o așteptau dl protopop Ivan cu d-șoara fică a sa, dl Dr. Marciac, dl S. Moldovan cu doamna, fraji Petru și Iosif Cirlea, dl Patița jun., d-șoara Roșca, dl Dr. Chirtop din Câmpeni, dl G. David etc. Salutând cu bucurie pe membrii Reuniunii, 'i-au condus cu trăsurile la cuartire, unde au fost cu multă ospitalitate tractați, așteptându-'i cu prânzul.

În ziua următoare o parte a membrilor au făcut excursie în cetatea Albei-Iulia, ear' cu trenul de amiază s'au întors la Sibiu.

Venitul întreg al concertului a fost 512 fl. Dl Dima însuși a spus că nu s'a așteptat la atâta sprigin! Are însă drept să se aștepte, și ori unde va merge cu mândra sa reuniune, sântem siguri, tot așa interes va întimpina!

Nello.

Foile românești toate, fără deosebire, au osândit în cuvinte aspre această demonstrație contra Românilor prin înșșișii unii „fii“ ai lor.

Foile ungurești au scris ce-au scris despre mergerea lor la Pesta, dar' nu s'au prea încălzit de ea, știind că totul e siluire, cumpărare, și nu arătare de dragoste ori alipire adevărată. Unele apoi 'i-au luat curat în batjocură, cum adevă se mirau țeranii de casele cele „faine“ din Pesta și ziceau că „ui mē, că Peșta-'i mai fain oraș ca — Lugoju“... Unele se lăudau că or să urmeze încă „transporturi“ de acestea de nepricepuți.

Osândim cu toată hotărîrea nechibzuința celor din Caransebeș și jur, de unde au fost adunați rătăciții Români, cari s'au dat pe sineși armă de demonstrare în mîna Ungurilor contra noastră a Românilor tuturor din țeară. Asta nu e faptă de frați, ci de dușmani ai nostri.

Tot spre mai — „bine“.

Nu mai încapă îndoială că ne aflăm în ajun de nouă alegeri pentru dietă. Deputații au început a colinda prin cercurile în cari au fost aleși și a-'și da alegătorilor seamă despre »isprava« ce au făcut în cei 5 ani din urmă cât 'i-au învîdnicit de cinstea deputăției. Oameni cari 5 ani au stat gură-cască în dietă fără a roști o boabă, se duc și îndrugă ce pot obștei alegătoare, făgăduind că vor face și mai mult pe viitor de-'i vor mai trimite în șirul „părinților patriei“. Dar' mai vîrtos se vede că sântem în ajunul alegerilor, din felul cum se fac în toate părțile conscrierile de voturi, îndreptările listelor alegătorilor etc. În Ungaria, spun foile ungurești, se lucrează cu străduință de curată lăcustă la *stîrpirea* de voturi, în părțile unde se simte că alegătorii n'or să voteze cu oamenii guvernului! Din 100 de înși *câte 60—70 sânt lăsați afară* sub felurite cuvinte pricinașe.

În comitatul nostru încă s'a început lucrarea „binecuvîntată“. Comisia de conscripție a început cu Deva. Au fost luați în lista de alegători 311. Lucru firesc e ca numărul alegătorilor să crească an de an. Aci însă eată cum stă treaba: *În 1894 erau în listă 351; în anul trecut, 1895, numai 325, ear' acum abia 311.* Și să nu uităm că e vorbă de Deva cu alegătorii mai ales Unguri, și încă a scăzut cu 40 numărul lor în 2 ani. Cu cât vor scădea numerii în jurul nemaghiar? Îndeosebi preoți, învățători și cărturari mai cu bun nume, vor fi lăsați afară din liste cu droaia, — căci astfel sânt armele cu cari guvernul unguresc „liberal“ pricepe a se ținea la cărmă: despoind pe cetățeni de drepturile lor și de puțința de-a se folosi, dacă vor, de ele.

PACEA LUMII

Tulburările din Creta.

Liniștea între locuitorii insulei încă nu s'a putut restabili deplin. Știri aflate dela refugiați de pe insulă spun, că s'au întemplant în zilele trecute încă crâncene ciocniri între trupele de rêsculați și Turci. De altfel Sultanul a publicat o adresă către poporațiune, ca să se liniștească, căci apoi se va lua în cercetare cererile lor. Creștinii din Creta au înaintat rugare către guvernul Greciei, să le vie într'ajutor, ca cel puțin familiile creștine, femeile și copiii, să nu peară de foame. Se nădêjduște năbușirea revoluției.

Ciocniri în Macedonia.

Pe când din jos de Grecia, în Creta, s'ar părea c'o să se liniștească

lucrurile, ele se încurcă mai încoace, în Macedonia, din sus de Grecia, în Turcia. O telegramă cu data de Marti vestește că în ținutul Iancovec, între locuitori și trupele turcești s'a întemplant o încăierare grea. De vină sânt trupele turcești cu purtarea lor dură față de locuitori. De altfel, cum din părțile turcești nu prea pot eși știri în afară din pricina poștei și comunicației une-ori slabe, alte-ori volnice, nu se poate afla starea adevărată a lucrurilor în Macedonia

Italianii în Africa.

În sfîrșit Italianii au făcut pace cu dușmanii lor din Africa. 'Și-au retras trupele, mai lăsând acolo numai o parte mică de pază pentru colonia italiană de pe țărmulul mării arabice. Italianii voiau să-'și întindă stăpînirea și peste hotarele ce le aveau, anume cuprinzînd din țeara lui Menelik, din Abisinia. N'au reușit. Acum s'au retras ear' între vechile granițe.

Pe generalul *Baratieri*, care a perdut lupta dela Adua, tribunalul de rêsboiu nu 'l-a aflat vinovat pentru perderea luptei și așa 'l-a și mîntuit de pedeapsă.

Corul din Deva.

Unul dintre corurile noastre cele mai tinere, dar' mult făgăduitoare, în aceste părți, e, fără îndoială, corul mixt al bisericii române gr.-or. din *Deva*. Abia în al treilea an dela întemeiere, acest cor a făcut frumoase înaintări. Când mai pe urmă, anul trecut în 6 Octomvrie, a concertat în Hunedoara, era încă numai cor bărbătesc — acum e deja cor mestecat, de vre-o 70 persoane, cu voci jumătate de bărbați, jumătate femei.

Cel dintâiu concert, în noua sa alcătuire, 'l-a dat corul bisericesc din Deva, ca cor mixt, a doua zi de Rusalii seara în Deva.

Concertul a fost foarte reușit. „*Hora Severinului*“, întăiul punct al programului, cântată de corul mixt, a însuflețit dintru început publicul pentru prestațiunea corului, și a fost coperită de aplause călduroase. Mulțumirea apoi a ținut într'una și a crescut chiar, cu fiecare punct al programului. În punctul 4: „*Taci bărbate*“ (cor mixt cu soli), rolul femeii 'l-a avut d-șoara *Valeria Avram*, care a făcut prin cîntarea d-sale mare efect. Unele puncte au trebuit să fie repetate, precum „*Cucule cu penă sură*“ de G. Dima, ear' „*Brêul popilor*“, de Musicescu, a trebuit să fie chiar de trei-ori repetat!

Ca punct 7 al programului a fost declamarea poeziei „*Copila română*“ de Iosif Vulcan, drin d-șoara *Valeria Avram*. Poesia plină de calde sentimente și de mândrie națională, a fost foarte bine predată, încât publicul a isbucnit în furtunoase aplause și aclamări la adresa declamatoarei!

Acesta a fost cel mai bun și reușit dintre concertele date de corul bisericii din Deva, care s'a înălțat în timp scurt, așa de frumos, că fără să-'l prea lăudăm, îl putem pune mai presus de corurile ungurești de aici, cari au puteri mai inteligente și sânt mult mai vechi ca el.

Publicul a fost numai românesc. Nici un Ungur, ear' pentru asta nici o supărare! Venitul a fost și el mulțumitor; au rămas vre-o 60 fl. venit curat în folosul bisericii române din loc.

Încheiui aducînd prea vrednice laude membrilor corului însuși, precum și tinêrului și harnicului conducător al corului, dlui *Toma Roșu*, învățător, dorindu-le ca în bună înțelegere și cu dragoste, stăruind înainte pe frumosul drum apucat, să se avînte din zi în zi, din an în an, ca ceea-ce fac, tot mai mult să le fie domnieilor spre laudă și onoare, ear' nouă spre bucurie.

Examene

Din *Hondol* ni-se scriu următoarele despre examenul dela școala gr.-or. română:

În ziua examenului, școala era frumos împodobită. Pe păriletele din fața ușii era scris: »Bine ați venit«. Pe păriletele din fața președintelui de examen: »Lăsați pruncii să vină la mine, că unora ca acestora este împărăția lui D-zeu«, ear' în dreapta președintelui, era un loc frumos pregătit cu crengi din stejar și scris de-asupra lui: »Locul pentru dame«.

Ear' în jurul acestor inscripții, precum și la toate ferestrele sale de învățământ, erau făcute de cătră școlari, cununi din foi de stejar și împodobite foarte frumos cu flori.

S'a început examenul; școlari de față erau peste 50. Răspunsurile au fost peste tot bune, afară de ale unor școlari, cari cam mult nu cercetează școala, și ale unora cari n'avuseră nici cărți.

Mult ni-au plăcut cântările în două voci și declamațiunile, între cari dialogul: »Peană pe-șișoara mea«, predat destul de bine de cătră școlarul George Trif și școlărița Dafina Finișeri. Asemenea a plăcut cuvântarea ce a ținut-o un școlar, Dumitru Cibeau, în care a mulțumit dlui preot Petru Mihașu pentru-că i-a învățat din religiune, dlui învățător Alexandru Iovan pentru învățătura ce li-a dat-o. Același a mulțumit dlui protopop Vasile Pipoș, membrilor din comitet, părinților și oaspeților, cari au venit la examen. Durere însă, căci absenții, lipsiri dela școală, au fost cam multe! Cu toate aceste spor s'a făcut mulțumitor de dl inv. cu cei-ce au cercetat regulat.

Un părinte.

*

În *Câmpuri-Câmpeni-Surdac*, tractul Ilici, s'a ținut în 30 Maiu. A avut un succes foarte îmbucurător spre mulțumirea dlui protopop tractual și a publicului, care era de față. Cu acest privilegiu s'a dovedit străduința care și-a dat-o în decursul anului tinărul învățător *Longin Popa*, întru pregătirea elevilor sei, cari dădeau răspunsuri frumoase și corecte. Mult a plăcut și declamațiile precum și cântările la sfârșitul examenului, făcute cu multă acuratețe. S'au deprins bine elevii și în gimnastică, la felurite aparate (paralele, sul etc.), care toate s'au ridicat în anul acesta prin vrednicia harnicului preot din loc, *Ioan Budo*, care și de altfel are partea leului la mersul bun al școalei.

Serbări cu scopuri frumoase.

Bumbești, Iunie 1896.

Dle Redactor,

În ziua de 19 Maiu a. c. s'a dat serbări populare în comuna Bumbești de Jiu, în folosul *bibliotecii și al copiilor săraci*. Aceste serbări au fost pregătite de un comitet, având de președinte pe simpaticul *N. Iunian*, avocat din T.-Jiu. Serbările s'au ținut pe un deal de lângă sat, într-o pădure de stejar, cu o privire măreață spre munții și valea Jiului. Acest loc încântător ales pentru serbări, a fost împodobit cu mult gust, cu felurite pavilioane (căsulii, șetre) lucrate numai din mesteacăn, fiecare pentru alte scopuri: unul pentru reprezentarea însași, altul pentru expoziție, pentru tombolă, bufet, loc de găteală pentru doamne, pentru expoziția cărbunilor de pământ din minele dlui Schiteriu din Schila, pentru fotografie, pentru vânzarea jurnalelor, pentru musică etc. Toate acestea aveau firma pusă de-asupra intrării. La oarele 9 serbările s'au deschis de dl N. Iunian, președintele comitetului, printr-o vorbire simțită, după care dl Alexandru Stefulescu, cassarul comitetului, a ținut o conferință istorică despre »Castru Roman« din localitate. După aceea harnicul învățător G. Dumitrescu a vorbit despre scopul acestor serbări. A mai vorbit dl Dincă Schileriu despre unirea celor de sus cu cei de jos (țărani), apoi dl prefect I. Carabatescu, arătându-și bucuria că Gorjenii au năvălit din toate unghiurile județului pentru a lua parte la aceste frumoase serbări. În urmă s'a început concertul de cătră elevii școalei, și anume cu imnul „*Trăiască Regele*“, urmat de declamări și cântări conduse cu dibăcie de dl Luca Evulescu, învățător în acea comună. După concert publicul a trecut la tombolă, cu multă tragere de inimă, căci era întocmită numai din lucruri naționale și lucruri de mână, făcute de elevii școalei; apoi expoziția de costume țărănești, țesături, covoare, lucruri de artă populară și de economie de casă. Toată ziua musica militară a regimentului 18 din Gaiu și lăutari veniți pentru aceste serbări din Transilvania, au desfășurat publicul.

Au luat parte la serbări și Români din Transilvania, de pe la Petroșeni. În decursul zilei s'au jucat multe jocuri naționale, plăcând foarte mult cum costumele țărănești erau împetrite cu cele orășenești. Petrecerile au ținut până la 1 noaptea. Încheierea s'a făcut în mijlocul unei iluminări de focuri bengalice, cu o horă mare.

Pe la oarele 10 s'a dat o reprezentație teatrală de cătră învățătorul Gh. Șandru din Petrița (Transilvania) cu piesa „*Cercelariu*“ bine reușită.

Toată lumea s'a întors mulțumită de asemenea petrecere, cea dintâi de acest fel, în țeară.

*

Am dat loc acestei scrisori dorind să aducem de nou și de nou aminte cetitorilor nostri despre folosul ce putem aduce scopurilor bune, pe această cale. Am fi foarte veseli dacă am putea primi cât mai des din toate părțile, din toate comunele, știri despre astfel de petreceri populare date cu scop ca din venetele lor, să se ajute unde sunt, și să se întemeieze unde nu sunt, **biblioteci școlare**, în cari punând cărți folositoare, să se dea privilegiu și obștei celei sărace dar știutoare de carte, a-și îmbogăți mintea cu felurite cunoștințe, și împrăștiind astfel lumină în cercuri cât mai largi în popor.

Sunt neprețuit de folositoare bibliotecile școlare ori populare, cum vrei să le faci, și e un mijloc din cele mai ducătoare la scop pentru înființarea lor, darea de astfel de petreceri populare în folosul lor.

Să ne punem, fraților, pe lucru și să facem tot ce ne e cu putință pentru înaintarea noastră culturală.

CORESPONDENȚĂ.

Furtună mare.

Acmariu, în 27 Maiu v.

Luni în 8 Iunie st. v. după amcazi s'a descărcat asupra comunei și hotarului *Acmariu* o furtună groaznică, cu ploaie și grindină, încât a minat de pe dealuri aproape toate sămănăturile de grâne și cucuruze, de au rămas locurile pleșuve și bietul popor fără nădejde de seceriș și cules! Mai mare frică și desnădejduire a cuprins pe locuitorii așezați cu casele pe malurile vălii, căci valea, cum comuna e între dealuri cari toate-și varsă pârăle spre ea, a eșit neună și mare, aducând petri și lemne și luând cu sine tot ce-i cădea în cale. Mai multe case, mori, garduri, clădiri economice s'au rupt și dărâmat, ear' o biată copilă de 9 ani, fiind cu 1 vițel la pașune și voind să fugă în sat, a fost cuprinsă și răpită de valurile apei, și a căzut jertfă înecându-se. Valurile au dus-o până în apa Murșului, unde a fost prinsă, moartă, la vadul trecătoarei dela comuna Șibot. Poporul e întristat foarte de pagubele ce a lăsat după sine teribila furtună.

Ioan Suciu,
paroch gr-or. în Acmariu.

NOUȚĂȚI

Daruri creștinești. Comitetul parochial gr-or. din comuna *Bozeș*, aduce mulțumită publică evlaviosului creștin *Petru Căndea* din Zlatna, care a dăruit bisericii gr-or. din *Bozeș* un potir cu cele aparținătoare lui, în preț de 25 fl. v. a. Frumoasa pildă dată de dl Căndea, e vrednică a fi laudată și urmată.

*

O întîmpinare. La notița »Să fie cu putință?« dintre noutățile numărului 21 al »Revistei Orăștiei«, dl preot Ioan Botean din Bințiș, ne trimite o întîmpinare, în care declară că deși e Român, d-sa e și »patriot bun« și datorința îi impune să-și iubească patria și să asculte povețele și ordinațiunile mai marilor, totuși își iubește și națiunea sa și nici prin minte nu i-a trecut să facă o astfel de denunțare cum e învinuit; că dacă chiar ar fi avut de gând așa ceva, nu s'ar fi dus să se roage de un biet arăndașiu, ci ar fi făcut-o însuși. Declară vestea spusă despre d-sa de o scornitură reușită, scoasă din pizmă contra D-Sale.

*

Lovită de trăsnet. Din *Cugir* ni-se împărtășește, că Luni după amcazi, descărându-se asupra comunei o furtună grea cu

ploaie și grindină, trăsnetul a lovit pe femeia *Maria Dărăb*, care cuprinsă de frica vremii grele, sta în casă între două ferești, tocmai rugându-se înaintea unei icoane. Femeia a murit îndată.

— Deasemenea ni-se scrie din *Blăjeș* (l. Blaj), că Dumineca trecută descărându-se o furtună grea asupra satului, a trăsnet în comună, lovind fulgerul șura unui Sas, care luând foc a ars. Prin ajutorul dat de oameni au fost scăpate de primejdie celelalte edificii învecinate.

*

Omor în Brîznic. Vinerea trecută, în 31 Maiu, junele *George Corne* din Brîznic (lângă Ilia), mergând cu vitele la pășune, le-a lăsat pe pământul lui *Șofron Părau*. Stăpânul pământului s'a dus să prindă și să zălogească pe cel-ce pe nedrept îi paște locul. Tinărul Corne nu voia să-î dea zalog, omul voia să-î ie cu puterea. S'au încăierat amândoi și junele Corne apărându-se a lovit cu băta pe Șofron Părau în cap, și l-a nimerit așa de rău, că nenorocitul a căzut jos și a murit în curând. Au rămas după el trei copii orfani și nevasta văduvă.

*

Concert. »Reuniunea pompierilor voluntari din Orăștie« arangiază azi, Sâmbătă în 20 Iunie n. 1896, în grădina hotelului la »Două Pistoale«, cu concursul muzicii militare a regimentului de infanterie Nr. 82 din Alba-Iulia, un *Concert*, al cărui venit curat este destinat pentru fondul muzicii pompierilor. Începutul la 8 oare seara. Intrarea: de persoană 40 cr.

*

Petrecere de vară arangiază tot »*Reuniunea pompierilor voluntari*« din Orăștie la 21 Iunie a. c. în pădurea „*Grigori*“. Musica va provede-o capela militară a regimentului de infanterie Nr. 82 din Alba-Iulia. Comitetul. Intrarea: pentru membri 20 cr.; pentru soldați dela sergenți-majori în jos 10 cr.; semnul pentru domni jucători 50 cr.; semnul pentru jocul țărănesc 10 cr. Venitul curat este destinat pentru sporirea fondului muzicii pompierilor. La ca de timp nepotrivit petrecerea se va amîna pe Dumineca viitoare.

*

Grindină. Duminecă, Luni și Marți în săptămîna asta, după amcazi mai ales, au fost furtuni grele în părțile noastre, cam peste întreg comitatul. S'au descărcat ploi mari, ca ruperi de nor, și pe multe locuri împreună cu grindină. Aflăm că la *Băcăinți* și comunele din jur, a căzut peste anumite părți de hotar, Marți după amcazi, o grindină neobișnuit de mare, coperind cu strat gros pământul cât nici în zina următoare nu se topise încă toată. A nimicit tot pe fașia de hotar peste care a trecut. Grâne, cucuruze și toate holdele, au rămas ca pisate, până în pământ. Crengile de pomi de grosimea unui deget au fost rupte toate, așa că și roada pomilor e total nimicită. Pagubele pentru economi sînt însemnate.

— Din *Bozeș* ni-se scrie, că Luni a căzut pe hotarul comunei o grindină de mărimea alunelor, care a bătut hotarul în vreme de jumătate cîș într'una; asta pe la 1 oară după amcazi, ear' pe la 5 după amcazi a urmat al doilea ploi cu grindină de mărimea nucilor, care a ținut aproape un cîș întreg. A sdrobot tot: sămănături, pomi, fînațe, etc., cât poporul e desnădejduit că în estan nu va avea nici o roadă din câmp.

*

Pentru sicreata de femeie. În Bălata trăia un om, care avuse norocul slab de a-și lua în căsătorie o femeie foarte rea, care îi făcea vieța de tot nesuferită prin traiul rău din casă. În 9 Iunie, nenorocitul ca se scape de o astfel de căsnicie, s'a aruncat în Murș și s'a înecat.

*

„De pe țermu n'străinării..“ Între cei mai înflăcărați iubitori de patrie cu drept cuvînt putem pune pe Italiani. Am fost zilele acestea în casa unui Italian, ce trăiește aici între noi de mulți ani. Deja la a doua a treia vorbă, a adus vorba despre patria sa, de care nu lasă să se atingă cu un cuvînt rău, ca de lucru mare! Vorbește de ea cu tot focul unei iubiri adoratoare, și pentru patria sa, de care e departe, ar face, spune, ori-și-ce dacă i-ar cere. Ca să fie în curent cu cele-ce se petrec într'însa, ține într'una mai multe foi italiene, pe care le soarbe cetindu-le. Tocmai trimitea bani de abonament uneia. Pe marginea (cuponul) mandatului postal era scris: „*Vi prego di spedirmi „Il Piccolo” cominciando col 15 Giugno 1896, per mezzo anno. Eviva l'Italia!*“ (Vă rog a-și mi speda „*Il Piccolo*“ începînd cu 15 Iunie 1896, pe jumătate de an. *Trăiască Italia!*) Am admirat această îndrăzneală arătare a iubirii pentru frumoasa sa patrie! Îmi spunea că de altfel e cam luat la ochi pentru aceasta și mai ales pentru alipirea sa la Români, pe care îi iubește ca pe frați dulci, și că de va fi se fie vreedată exilat, se va duce în scumpa sa patrie și pu-

nîndu-se lîngă o foaie cu trecere, va scrie într'una despre suferințele din Ardeal ale Românilor, acești frați ai lor, ai Italianilor.

*

Îndreptare. Vorbind despre isprăvile milenare dela *Băta*, am spus în numărul nostru 20, și 23 că între cei trei tineri duși de gendarmi pentru steagul pus pe „*Calvare*“, era și *Petru Galea*. Numele acesta e scris greșit, tinărul din vorbă chemându-se *Petru Gabâr* și nu Galea, ceea-ce prin aceasta îndreptăm.

Mulțumită publică.

Domnul *Dr. Stefanu Erdélyi* și stimata d-sale soție, d-na *Victoria Erdélyi*, au binevoit a pune la dispoziția subscrișului 25 *volume* legate, (ediție de lux), din »*Biblioteca pentru toți*«, pentru a le împărți ca premii la examenele de vară între elevii mai buni dela școalele noastre populare din Vinerea, Vaidei, Romos, Romoșel și Șibot. Am împlinit cu plăcere dorința stimatilor donatori și-mi țin de plăcută datorința a le aduce pe această cale mulțumită pentru frumoasa d-lor faptă.

Orăștie, 6/18 Iunie 1896.

Nicolau Ivan m. p.,
protopresb. gr-or.

LITERATURĂ.

Au apărut: »*Convorbiri literare*«. Anul XXX, Nr. 6. București, 1 Iunie 1896 cu următorul cuprins: »*Fire de tort*« de G. Coșbuc, recensiune de D. Evolveanu; — *Moartea lui Castor*«, nuvelă de Ion Al. Brătescu-Voinești; — »*Morăreasa și Corregidorul*«, roman de Alarcon, (trad. de N. Basilescu); — »*Intr'o zi de curse*«, nuvelă de Haralamb G. Lecca; — »*Rosmersholm*«, dramă de Henrik Ibsen, (trad. de V. Popescu); — »*Cronică literară*«. Curs complet de istoria universală, prelucrat pentru liceul superior de cătră P. Răscanu, recensiune de Teohari Antonescu; — »*Rămii cu bine*«, poezie de Dem. S. Demetrescu; — »*Protestul Schuchard-Weigandt*«, Not. Red; — »*Intre om și mămuță*«, (primul articol) de Rudolph Virchow; — »*Intre om și mămuță*«, (al doilea articol) de E. Schiff; — »*Doarme*«, poezie de V. Podeanu; — »*O gramatică ruso-valaho-moldovenească dela Wurm-1848*«, de Gh. Mărculescu; — »*Capela dela ling*«, poezie de Lenau, (trad. de I. Priscu); — Revista publicațiunilor; — Posta redacției.

Însămnam cu plăcere, că »*Convorbirile Literare*« au luat în timpul din urmă, un avînt nou, îmbucurător. Apar în numeri de câte 10 coale, octav mare, cu preț de abia 1 leu 50 bani (75 cr.) numărul. Recomandăm casinelor, societăților literare și privaților ce se interesează de literatură și știință, această revistă. A se cere la »*Librăria C. Müller*« în București.

FEL DE FEL

O întemplantare înduioșătoare. Într'un orașel din apropierea Vienei, Agata, fata de 21 ani a unui neguțar de flori din Viena, a făcut la moșia părintelui seu cunoștință cu un pădurar tînăr și de rară frumusețe. Tinerii se iubiau cu toată vîpaia amorului, până când după doi ani de iubire, tînăra fată și-a luat îndrăzneală a se îmbia iubitelui ei de soție. Tinărul pădurar la auzul acestei vorbe s'a făcut palid și a ajuns într-o strîmtorare neîntelesă. Fata bîgînd de seamă zăpăceala lui, l-a întrebă de e legat doară de altă femeie, la ce el a răspuns simplu: »*Veți ști toate*«. În ziua următoare tinărul și frumosul pădurar a fost găsit mort, s'a sinucis. După moartea lui spre cea mai mare mirare a tuturor, s'a aflat că răposatul nu era bărbat, ci tot o fată, care încă din copilărie obișnuise a se îmbrăca în veștiminte bărbătești, de care nu s'a lăsat.

POSTA REDACȚIEI.

Dlui *N. M.* (421) în *S.* Cere-o la autorul însuși în Blaj, ori la »*Tipografia seminarială*« de acolo. Costă 30 cr.

D-sale *N. V.* în *Bl.* Noi de aici nu te putem desluși. Fiecare hotar își are mapa sa. Se află la toți notarii. Acolo e însemnat fașie de fașie toată bucata de pământ și cât de mare e, ear' de cine se ține, arată cartea funduară. Întreabă dar la locurile acelea. Cu un pricepător puteți cere mapa, vedeți cum stă și aflați care e adevărul. Carte în pricina asta n'ai cui scrie, de cât aflînd nedreptate, e a se da cauza la advocat ca să o descurce pe cale de proces.

Dlui *E. P.*, inv. în *H.* Chiar fiindcă au fost atîtia inși de față, dacă nedreptate țî-s'a făcut, te vor lua aceia în apărare. Numai alții își pot da părerea asupra examenului D-Tale, D-Ta însuși nu. Dar chiar și D-Ta spui că a fost numai „suficient“. Încolo nu desmînți vina ce țî-s'a adus privitor la pilda rea ce ai fi dînd poporului prin vieța D-Tale privată, — eată pentru-ce nu putem publica întîmpinarea.

Pentru redacție responsabil: **Ioan M. Corvin.**

BIBLIOGRAFIE.

Biblioteca de popularizare

pentru

Literatură, Știință, Artă.

- Nr. 1. »Nuvele Siberiene«, de Vladimir Korolenko.
Nr. 2. »Nuvele țărănești și Noii căsătorii«, comedie în 2 acte de Björn-stjerne Björnson.
Nr. 3. »Nuvele și povestiri populare«, de Lew N. Tolstoi.
Nr. 4. »Schite și tablouri« de Jan Neruda.
Nr. 5. »Șase nuvele« de J. P. Jacobsen.
Nr. 6. „Nuvele“, (franceze) de H. de Balsac.
Nr. 7. „Din viața poporului“, nuvele polone de Alex. Swientochowski.

- Nr. 8. »Pe apă«, nuvele de Guy de Maupassant.
Nr. 9. »Nuvele alese« de A. Pușkin.
Nr. 10. »Oameni și scrieri«, studii critice asupra lui Maupassant, E. Zola, Dostoiewki și Gerhart Hauptmann, de Georg Brasndes.
Nr. 11. »Din cartea Cântecelor«, poesii de H. Heine.
Nr. 12. »Liga tinerimii« de Henrik Ibsen.
Nr. 13. »Doamna Marchisa și alte nuvele« de Ouida.
Nr. 14. »Lăutarul din Cremona și Pater« de François Coppée.
Nr. 15. »Ilka și alte nuvele« de Alex. Dumas, fiul.
Nr. 16. »Gogoloiu de sėu«. Mademoiselle Fifi. Doi prieteni, de Guy de Maupassant.

- Nr. 17—18 »Suferințele tinărului Werther«, de Wolfgang v. Goethe, traducere completă de I. Husar.
În zilele acestea au apărut următorii numeri noi în „Biblioteca de popularizare“ din Craiova.
Nrul 19: „Nuvele extraordinare“ de Edgar Poe.
Nr. 20—21: „Stilul în artă“ de Hans Schmidt, cu 200 ilustrațiuni.
Nu. 22: „Un roman în 9 scrisori“ și trei nuvele, de F. Dostoiewsky, marele scriitor rusesc.
Nr. 23: „Poesii“ de Suljy Rudhomme, eminent poet francez, traduse de A. Steuermann.
Nr. 24: „Studii și portrete literare“: Alphons Daudet, Ernest Renan, Hysmans și G. Ohret, — de Jules Lamaitre, traduse.

LOTERIE.

Tragerea din 6 Iunie st. n.

Budapesta: 6 48 29 79 17

Tragerea din 13 Iunie st. n.

Timișoara: 49 63 77 41 56

Tragerea din 10 Iunie st. n.

Sibiiu: 31 20 90 8 74

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI
dela 9—15 Iunie st. v.

Zilele	Calindarul vechiu	Calindarul nou
Dum. a 4-a după Ros. gl. 3, sft. 4.		
Dum.	9 Chiril Alexandr.	21 Aloisiu
Lun.	10 S. M. Timoteiu	22 Paulin
Marti	11 S. A. A. Bart. și Varn.	23 Edelfrud
Merc.	12 C. P. Onufrie	24 Ioan Botez.
Joi	13 Mta Achilina	25 Prosper
Vineri	14 Prorocul Eliseiu	26 Ieremia
Samb.	15 Prorocul Amos	27 Ladislau

Un învățăcel

96 (376) de prăvălie 2—4

se primește numai decât în prăvălia de manufactură a subscrisului negustor în Orăștie.

Întrucât se poate, pe lângă limba română, se recere cunoștința limbilor germană și maghiară.

Doritorul a fi primit, să fie în vîrstă de cel puțin 14 ani.

Ion Lăzăroiu,
negustor român.

Casă de vîndut.

Subscrisa strămutându-mă cu locuința la **Petroșeni, casa mea din Orăștie**, situată în „Prund“ (unde se face tirgul de vite), o pun în vînzare din mână liberă.

Atât casa cât și celelalte edificii aparținătoare ei sînt **noue**, din **material solid** și **coperite cu țigle**. 98 (377) 1—3

Informațiuni mai deaproape se capătă la

Sofia Cîndea născ. Bozuian
în **Petroșeni**.

907 896

tlkvi

99 (379) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A szászvárosi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Beer Frigyes végrehajthatónak Dizmacsek Agoston végrehajtást szenvedő elleni 14 fít 6 kr. tőkekövetelés és jár iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (a szászvárosi kir. jbiróság) területén levő Uj-Sebeshelyén fekvő az uj-sebeshelyi 580 fít tjkvben A+1 rend 2958—2959 hrsz. ingatlan térhasznélvezet és épülettulajdonjogára az árverés 334 fítban ezennel megállapított kikiáltási árban, elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1896. évi július hó 3-ik napján** délelőtti 10 órakor Uj-Sebeshely község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű élsimervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság telekkönyvi hatósága

Szászváros, 1896. évi február hó 24-én.

Szabó Edmund,
kir. aljbíró.

PRĂVĂLIA ROMÂNĂ

a lui

92 (378)

IOAN I. VULCU

6—

(Piața-mare) — în Orăștie — (Piața-mare)

Se atrage deosebita luare aminte a onoratului public din Orăștie și jur, asupra prăvăliei noue a lui *Ioan I. Vulcu*, negustor român, bogat provăzută cu tot felul de mărfuri de *băcănie* și *ferărie*. Și anume: Mărfuri de

— BĂCĂNIE: —

Făină de toți numerii; **zăhar**, **orz**, **urez**, și tot felul de articli trebuincioși pentru hrană. Prețuri moderate. Marfă totdeauna proaspătă și bună.

Ear' îndeosebi țeranilor se atrage luarea aminte asupra feluritelor soiuri de

— FERĂRIE —

de tot ce le lipsește pentru lucru și economie acasă și la câmp. Și anume:

Feruri de plug,
sape, arșauă, și altele, de cele mai
noue și practice.

Coase din Styria,
sistem nou și bun!
Se dau pe garanție! Dacă nu corăspund, se primesc înapoi ori se schimbă. Tot aci se pot căpăta **cute** pentru ascuțit, de cele mai bune.

Lanțuri
de tot felul, de *fer* și *drot*

Cuie de drot,
pentru **șindilă**, **potcoave**, și altele.

Fireze,
mai late și mai înguste, **săcuri**,
topoare, și alte unelte pentru lemnărit.

Oțel și fer,
drugi de fer și **pante**, etc și tot felul
de articli și unelte trebuincioase la
economie, acasă și în câmp!

Vase
emailate și de fer, **căldări**, **frigări** etc.

Lampe,
mari și mici, **lumini**, **petroleu**, etc.

➡ Negustorilor în mic de prin comune, li-se dau mărfurile trebuincioase în condiții foarte ușoare și cu prețuri de tot moderate!

„DETUNATA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII

Sediul: BUCIUM, p. u. ABRUD (Abrudbánya).

93 (380)

Întemeiată în 1895.

3—15

Capital de acții: florini 30.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește **6%** interese fără privire la terminul de abzicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandei.

Direcțiunea institutului.

Sacii se primesc înderept numai în stare bună!

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui

63 (381)

Rudolf Kaess.

30—48

Recomandă onoratului public și cu deosebire **comercianților din provincie**, spre vînzare:

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna **proaspătă**, **excelentă** și **ieftină**, în saci, și produsă exclusiv din grâu de Tisa, cu prețurile mai jos indicate:

0	1	2	3	4	5	6	7	7B	8
9.30	8.85	8.40	7.95	7.65	7.35	6.98	5.88	5.25	4.76
75 Kilo					70 Kilo				

Sacii se rescumpără cu 20 cr.